

[Oluf Jensen.]

Jeg vil gerne henstille til den højtærede Indenrigsminister at tage saa varsomt som muligt paa disse Indberetninger. Der har gentagne Gange fra Købstadforeningen — jeg tror ogsaa fra Landkommunernes Side — været klaget over det Utal af statistiske Oplysninger, de skal afgive. Det er et meget vidtløftigt og stort Arbejde for Købstad- og Landkommunerne at udfylde alle de Skemaer og give Svar paa alt, hvad der bliver forespurgt om. Vi forstaaar ikke, hvad alle disse Oplysninger skal anvendes til.

Der er særlig en Ting, som jeg vil henvende den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa, nemlig de Skemaer, der sendes ud fra Statistisk Departement, og hvori der kræves Oplysning om Regnskabet for det forløbne Aar. Der har adskillige Gange været arbejdet paa, at det Skema, som skal udfyldes til Indenrigsministeriet, og det, der skal udfyldes til Statistisk Departement, maatte blive ens. Der kræves nu yderst forskellige Besvarelser, og der er yderst forskellige Konti at udfylde; et Sted skal man trække ud af Regnskabet Tal, som skal bruges til Indenrigsministeriet, og opføre dem paa andre Konti end dem, der ønskes af Statistisk Departement. Købstadforeningen har forhandlet med Statistisk Departement og med Indenrigsministeriet, og Statistisk Departement lovede den Gang, at det skulde nok blive ændret. Men endnu den Dag i Dag findes der stor Uoverensstemmelse mellem Formen paa det Skema, der benyttes af Indenrigsministeriet, og det Skema, der benyttes af Statistisk Departement. Jeg synes nu, der er god Lejlighed til at faa disse to Skemaer ens, og jeg tror, den højtærede Minister vilde gøre en god Gerning overfor baade Købstad- og Landkommunerne, hvis han vilde foranledige, at de blev ens.

Jeg vil gerne med disse Ord paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse, idet jeg henstiller til den højtærede Indenrigsminister at tage det af mig nævnte Spørgsmaal under velvillig Overvejelse.

Ordføreren (Jensen-Stevns): Ja, det er rigtigt, som den ærede sidste Taler (Oluf Jensen) nævnte, at der har været afholdt et Samraad angaaende Kommunernes Pligt til at afgive Oplysninger og Erklæringer til Brug for højere Myndigheder. Bestemmelsen derom findes i det foreliggende Lovfor-slags § 32, hvori det hedder, at

„Byraadet er forpligtet til at tilvejebringe og meddele Regeringen de Oplysninger, som denne maatte forlange om Forholdene i Kommunen, herunder Oplysning om dennes Folketal, Skatter m. v.“

Nu er det imidlertid saaledes, at der i en Række særlige Love er givet yderligere Paalæg til Kommunalbestyrelserne om at give Oplysninger eller Erklæringer. Jeg skal saaledes minde om Loven om Invalidere, der indeholder mange Bestemmelser i den Henseende, og jeg skal nævne et Par Love fra den allerseneste Tid, f. Eks. Loven om Fortrinsret i Høsten for Kredit til Indkøb af Saasød m. v. eller Loven om Driftslaan til mindre erhvervsdrivende. Disse Love og adskillige andre paalægger Kommunalbestyrelserne at meddele Oplysninger eller Erklæringer til Brug for Centraladministrationen.

Den ærede foregaaende Taler fremhævede meget stærkt den ene Side af Sagen, idet han navnlig gjorde opmærksom paa det store Arbejde, der er forbundet dermed. Det er ogsaa meget rigtigt, at der Gang efter Gang baade fra de sognekommunale og købstadkommunale Sammenslutninger er rettet Henvendelser til Administrationen om at fare skaansomt frem, naar der er Tale om at indfordre disse Oplysninger og Erklæringer fra Kommunerne, fordi det er et meget betydeligt Arbejde, som kræves af dem. Det skal imidlertid siges, at disse Henvendelser hidtil ikke har baaret nogen synderlig Frugt, hverken hos Administrationen eller hos Lovgivningsmagten, derom vidner bl. a. de to nylig vedtagne Love, som jeg nævnte. Man vedbliver stadig at stille Kommunalraadene nye Opgaver. Men det er kun den ene Side af Sagen.

En anden Side af Sagen er, hvorledes disse afgivne pligtige Erklæringer bliver anvendt, naar de kommer ind i Centraladministrationen. Og her staaer vi ved et Forhold, som faktisk giver Anledning til ikke saa lidt Fortrydelse og Ærgrelse hos Kommunal-mænd. Thi saa vidt jeg har opfattet Forholdene, betragter Centraladministrationen ingenlunde de saaledes afgivne Erklæringer som fortrolige Erklæringer. Jeg kan f. Eks. nævne Loven om Invalidere. I Henhold til denne er Invalidforsikringsraadet berettiget til hos vedkommende Sygekassebestyrelser, Kommunalbestyrelser o. s. v. at begære og faa meddelt enhver Oplysning, der er af Betydning for Sagen. I Henhold til denne Bestemmelse skal altsaa alle Invalidesager passere det kommunale Raad,